

עמ"ת 24612/06/17 - מדינת ישראל, ממשטרת ישראל, שלוחת תביעות, יחידת ירושלים נגד יובל וקנין

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 24612-06-17 מדינת ישראל נ' וקנין (עצור בפיקוח)
תיק חיצוני: 66921/2017

בפני כבוד השופטת עירית כהן
העוררת
מדינת ישראל
באמצעות ב"כ עו"ד אייל סמואל
ממשטרת ישראל, שלוחת תביעות, יחידת ירושלים
נגד
המשיב
יובל וקנין (עצור בפיקוח)
ע"י ב"כ עו"ד יונתן קיוול

החלטה

1. לפני ערר על החלטת בית המשפט לתעבורה בירושלים (כב' השופטת ש' זוכוביץ-אורי) מיום 11.6.17 שניתנה בעמ"ת 7025-02-17, לפיה שוחרר המשיב בתנאים אשר עיקרם מעצר בית מלא בפיקוח עם אפשרות לצאת מביתו לצורך שילוב במרכז יום למכורים חמישה ימים בשבוע ולבדיקות פרטניות בליווי אחד המפקחים יום בשבוע.
2. ביום 14.2.17 הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בשכרות, נהיגה בזמן פסילה, נהיגה בקלות ראש, חוסר שליטה ברכב, סטייה מנתיב, גרימת נזק, נהיגה כאשר רישיון הנהיגה פקע מעל לששה חודשים ונהיגה ללא ביטוח.
3. יחד עם כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים נגדו.
4. למשיב 44 הרשעות בעבירות תעבורה מהן 3 הרשעות בנהיגה בשכרות.
5. בהרשעה משנת 2010 הוטל על המשיב מאסר על תנאי של 9 חודשים למשך 3 שנים אם יעבור עבירה של נהיגה בשכרות. מאסר על תנאי זה הוארך בגזר דין שניתן ביום 15.11.15 לאור השיקום שעבר המשיב. המאסר המותנה חב הפעלה.
6. שירות המבחן המליץ לשחרר את המשיב למעצר בית בפיקוח, תוך שילובו בטיפול ייעודי למכורים במסגרת יחידת של"מ בה טופל המשיב בעבר (תסקיר מיום 7.3.17).
7. ביום 8.3.17, לאחר קבלת התסקיר, הורה בית המשפט קמא על שחרור המשיב למעצר בית מלא בפיקוח, פסילת רישיון הנהיגה שלו ותנאים נוספים.
8. ערר שהוגש על ההחלטה התקבל בחלקו באופן שנקבע כי המשיב ישה במעצר בפיקוח אלקטרוני (החלטת כב' השופט א' רון מיום 9.3.17 בעמ"ת 18959-03-17).

עמוד 1

9. לאחר שהתקבלה חוות דעת של מנהל הפיקוח האלקטרוני, ניתנה ביום 21.3.17 החלטה המורה על מעצר המשיב בפיקוח אלקטרוני בבית הוריו.
10. ביום 18.5.17 הוגש תסקיר משלים עם המלצה לשחרר את המשיב ממעצר בפיקוח אלקטרוני על מנת לאפשר לו להשתלב בהליך הטיפול במרכז היום של האיגוד הירושלמי למאבק בסמים ואלכוהול בשילוב המשך טיפול ביחידת של"מ.
11. בית המשפט קמא לא הסתפק בתסקיר זה והזמין תסקיר משלים אשר יכלול הבהרות לגבי הפיקוח על המשיב במסגרת המוצעת וכיצד ניתן יהיה לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו שעה שהוא נמצא ללא פיקוח.
12. ביום 4.6.17 הוגש תסקיר משלים ממנו עולה כי המסגרת המוצעת נערכת במרכז יום בימים ראשון עד חמישי בין השעות 08:00 עד 15:00. הטיפול קבוצתי וניתן על ידי אנשי מקצוע. המרכז מחייב שמירה על הימנעות משימוש בסמים לאורך הטיפול, מחויב לדווח לשירות המבחן במקרה של היעדרות וכן נמצא בקשר קבוע עם שירות המבחן לגבי תפקוד המטופל ותהליך השיקום שהוא עובר.
13. בהחלטה מושא הערר התייחס בית המשפט קמא להחלטה בעניין **סויסה** (בש"פ 1981/11 **מדינת ישראל נ' סויסה**, פ"ד (3) 101 (2011)) ולמקרים החריגים בהם ניתן לשחרר לגמילה כבר בשלב המעצר, ציין כי המשיב איננו עצור מאחורי סורג ובריח אלא בפיקוח אלקטרוני ומטעם זה הקיש מהלכת **סויסה** בשנייה המחויבים.
14. בית המשפט קמא התייחס לכך שהמשיב לא החל בהליכי גמילה לפני ביצוע העבירה אולם מאז שנעצר באיזוק אלקטרוני הוא נמצא בקשר רציף עם שירות המבחן, נתן בדיקות שתן בתדירות גבוהה שכולן היו נקיות והחל בשיחות פרטניות. בית המשפט קמא סמך על התרשמות שירות המבחן כי המשיב מגויס להליך הטיפול ובעל מוכנות ומוטיבציה להרחיב את מסגרת הטיפול הקיימת וכן על הערכת שירות המבחן כי הרחבת המסגרת הטיפולית כמוצע תפחית את רמת המסוכנות להישנות עבירות.
15. לאור העובדה שמדובר בטיפול בכל ימות השבוע מצא בית המשפט קמא כי אין מקום להשאיר את המשיב במעצר באיזוק אלקטרוני ואימץ את המלצת שירות המבחן לשחרר את המשיב למעצר בית, תוך הכבדת התנאים על מנת להבטיח את קיום תנאי השחרור.
16. לטענת ב"כ העוררת, המסוכנות הנשקפת מהמשיב גבוהה הן לאור המיוחס לו והן לאור עברו התעבורתי הכולל 44 הרשעות בעבירות תעבורה. ב"כ העוררת מדגיש כי זו הפעם הרביעית שהמשיב נתפס נוהג בשכרות, הפעם השנייה שנתפס נוהג בפסילה וכל זאת כאשר מאסר על תנאי חב הפעלה של 9 חודשי מאסר תלוי ועומד נגדו, דבר המעיד על כך שלא ניתן לתת בו את האמון הדרוש לצורך שחרור לחלופת מעצר. עוד מפנה ב"כ העוררת לכך שבגזר הדין האחרון שניתן כנגד המשיב ביום 15.11.15 בת"פ 45228-10-12 לא הופעל מאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד נגדו אלא הוארך, בין היתר בשל שיקולי השיקום שעבר המשיב, אך המשיב לא השכיל לנצל את ההזדמנות שניתנה לו ושוב מיוחסות לו עבירות זהות.

דין

17. על פי הפסיקה, "**הכלל הוא, כי העיתוי הראוי לגמילה מסמים הוא בשלב גזירת הדין וריצוי העונש**" (עניין **סויסה** הנזכר לעיל). לכלל זה ישנם חריגים עליהם עמד בית המשפט באותו עניין (ראו גם

בש"פ 3292/14 **ציבר נ' מדינת ישראל** (20.5.2014)). החריג העיקרי מתקיים מקום בו הנאשם החל בהליך גמילה קודם לביצוע העבירה בגינה נעצר, אולם כפי שנפסק גם כאשר תנאי זה אינו מתקיים ניתן לשקול שחרור לחלופת גמילה, וזאת בתנאי שפוטנציאל ההצלחה של הליך הגמילה הוא גבוה ושיש בהליך הגמילה כדי ליתן מענה הולם למסוכנות הנשקפת מן הנאשם.

18. בחלופת המעצר המוצעת אין כדי ליתן מענה מספק למסוכנות הנשקפת מן המשיב על רקע המיוחס לו ועברו המכביד. כפי שקבע השופט רון בהחלטתו מיום 9.3.17, נטייתו של התיק היא למעצר עד תום ההליכים מאחורי סורג ובריח. בית המשפט כבר הלך כבר דרך ניכרת לקראת המשיב כאשר הורה על מעצרו בפיקוח אלקטרוני ואין הצדקה להקלה נוספת.

19. לכך יש להוסיף כי מדובר בתיק תעבורה שהדיון בו אינו צפוי להיות ארוך. עיון בתיק העיקרי מעלה כי מאז חודש מרץ הדיונים נדחים לבקשת העורר, על רקע שאיפתו להשתלב בתהליך גמילה, אלא שכפי שצוין בעניין **סויסה**, ספק אם יש טעם בפתיחה בתהליך גמילה סמוך לסיומו של התיק העיקרי, שכן "**אם ימצא המותב הדין בתיק העיקרי כי בגזר הדין יש לשלוח את הנאשם לגמילה, יעשה כן בגזר הדין. אך אם בסמוך למתן גזר הדין נשלח הנאשם לחלופת גמילה, עלול גזר הדין לקטוע את הליך הגמילה הארוך...**". עוד צוין כי הדבר עשוי אף "**לכבול את ידי המותב בבואו לגזור את דינו של הנאשם, שהסתמך על ההליכים הנוגעים לשיקומו ופיתח ציפייה הנובעת מהסתמכות זו**".

20. בנסיבות המקרה, ראוי כי הדיון באפשרות של טיפול וגמילה יהיה במסגרת התיק העיקרי ולא במסגרת הליך המעצר.

21. הערר מתקבל, אפוא, והחלטת בית המשפט קמא מיום 11.6.17 מבוטלת.

22. רצוי לקיים בהקדם את הדיון בתיק העיקרי.

23. **המזכירות תשלח את ההחלטה לצדדים.**

ניתנה היום, כ' סיוון תשע"ז, 14 יוני 2017, בהעדר
הצדדים, בהסכמתם.